

TRĂNG KHUYẾT

Ngay cả lúc mặt trời lặn xuống
Vẫn còn thấy bóng diều hâu
Những con cá ngộp sông cũng không dám trôi dẫu
Dù đêm khuất dẫu

Nỗi ám ảnh ban ngày theo nhau xua đuổi
Người hối hả xuống thuyền
Bước chân cuồn lên sợ hãi
Giọt mồ hôi vạt vã xa bờ
Lạnh một dòng sông khuyết nguyệt

Bây giờ sang thu
Xương rục đáy sông Hồng
Máu lan bờ sông Đuống
Ai đưa nhau qua sông
Dây bão một ngày tháng Tám
Em ơi mùa Thu
Máu chảy ngầm theo sự

Bây giờ tháng Mười
Ngày nước Nga bức tử
Những mầm non chưa kịp mọc
Vội biến thành cùm
Ơi hối nhớ ông
Muốn bầm muốn chửi

Chúng ta thoát ra địa ngục
Từ ngày chạm mặt mùa Xuân
Những số phận khác thường
Sinh ra đâu định trước

Bao nhiêu tấm lòng dăm lê
Lăn theo vết hút cuộc đời
Những con người bất lực
Nước mắt không còn gửi gắm đi đâu

Ngay cả lúc mặt trời đứng bóng
Vẫn còn nỗi sợ ban ngày
Mùa xuân qua đây
Nên thuộc lòng vinh nhục

Bên kia biển Đông
Bóng đêm lặn ngụp giữa dòng
Trùng điệp tấm lòng ở lại
Em ơi bên kia biển Đông
Vội theo con thuyền
Trăng khuyết bóng.

Tạ Cư.
-- Australia --